

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedynczego numeru **30 groszy**.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bak, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 23 września 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ODEZWA

Komitetu Obywatelskiego Pożyczki Narodowej.

Dobro Państwa jest wspólnym dobrem wszystkich jego obywateli. Mocnym i zasobnym tylko takie Państwo być może, gdzie prawdzie tej świadectwo dawane jest nie słowem, lecz czynem.

W ciągu czterech lat ciężkiego przesilenia, co pustoszy najbogatsze kraje, w Rzeczypospolitej Polskiej Państwo, korzystając z zapasów, zebranych zapobiegliwie za lat pomyślniejszych, szło wedle sił swoich z pomocą wszędzie tam, gdzie była ona niezbędna. Obecnie, w piątym roku trwania kryzysu światowego, dawne zasoby są na wyczerpaniu i Rząd słusznie wzywa wszystkich obywateli, aby dobrowolnie wzięli udział w pokonaniu trudności, stojących jeszcze na drodze ku lepszymu jutru.

Dekretem z dnia 5 września 1933 r. Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządził rozpisanie „Pożyczki Narodowej”, przeznaczonej na pokrycie niezbędnych potrzeb państwowych, a wynosić mającej 120 milionów złotych. W ten sposób stworzona została dla każdego możliwość wzięcia czynnego udziału w wysiłku, zmierzającym do zachowania i utrwalenia fundamentów gospodarki narodowej, a tem samem i jego własnej.

Potrzeby Państwa nie są niczem innem, jeno potrzebami ogółu obywateli. Wśród potrzebowych są takie, bez właściwego zaspokojenia których nawet istnienie, a tem więcej rozwój społeczności byłby niemożliwy. Bezpieczeństwo całego kraju i własnego domostwa, ład życia zbiorowego, powszechność oświaty — stanowią porównu warunek potęgi Państwa, jak i pomyślności jego mieszkańców. Kiedy na odpowiednie zaspokojenie owych potrzeb nie starcza czasowo zwykłych dochodów — społeczeństwo ma obowiązek zdobyć się na dodatkowy wysiłek, aby dopomóc Państwu, a przez to, za jego pośrednictwem, dopomóc samym sobie.

Przed odwołaniem się do pomocy ogółu — Państwo Polskie w ciągu czterech lat przesilenia poczyniło wielkie oszczędności, zmniejszając o jedną trzecią własne wydatki. Dalsze zmniejszenie rozchodów nie może już nastąpić szybko — bez narażenia na szwank naszej obronności, bądź też bez ponownego powołania do świadczeń tych tylko, co pełniąc służbę państwową, już kilkakrotnie do ciężkich ofiar byli pociągnięci. Sprawiedliwszem i słuszniejszym tedy jest wezwanie wszystkich do nowego niezbędnego wysiłku.

„Pożyczka Narodowa” nie jest pociągnięciem do ofiar, lecz tylko do współpracy nad wspólnym dobrem. Pożyczając pieniądze własnemu Państwu obywatel nie traci ich, lecz oszczędza. Nie jest to poświęcenie, lecz przezorność, niosąca od pożyczonych kwot stały i godziwy dochód, oraz zapewniająca zwrot ich w zapowiedzianym terminie. „Pożyczka Narodowa” nie odbiera obywatelowi — natomiast przynosi mu pewność, iż umocnione zostaną podstawy naszej gospodarki.

To też udział w pracy nad przetrwaniem przez podpisanie „Pożyczki Narodowej” jest obowiązkiem. Kto się odeń uchyli — winien zostać potępiony przez ogół, jako ten, co dezertuje z pola walki o lepszą przyszłość Kraju.

Ogłaszając „Pożyczkę Narodową”, pożyczkę imienną — Państwo odwołuje się nie do chęci wygórowanego zysku, lecz do sumienia i rozsądku swych obywateli. Na wezwanie takie uczciwe społeczeństwo — uczciwie musi odpowiedzieć, — i każdy z nas dobrowolnie świadczyć winien wedle swej możliwości. Możliwości, która nie przez niego samego tylko, lecz i przez społeczeństwo oceniona będzie.

Powodzenie „Pożyczki Narodowej” leży we wspólnym interesie zarówno Państwa jak i wszystkich warstw. Nikt na pożyczce tej nie traci — wszyscy zyskują. Zyska każdy, kto oszczędza, gdyż przyczyni się do stałości pieniądza: zyska rolnik, gdyż Państwo, mając środki, lżej dbać będzie o właściwy poziom cen; zyska robotnik, gdy nie ulegną zmniejszeniu prace publiczne, prowadzone przez Państwo; zyska wreszcie, co najważniejsza,

całość narodu, gdy dbałość o bezpieczeństwo Państwa nie dozna uszczerbku, podstawy jego gospodarki utrwala się i wzmocnia.

W tem przekonaniu zwracamy się do Was, Obywatele, z gorącym wezwaniem, abyście podjęli ów skromny wysiłek, do którego Państwo Was woła, abyście zapalem i wolą dali świadectwo sobie i światu, iż jesteście społeczeństwem rozumne i silne, ofiarnem i twardem, gotowem do odparcia zwycięsko wszelkich przeciwności.

PREZYDJUM KOMITETU:

Władysław Raczkiewicz,

Marszałek Senatu, — Prezes,

Ignacy Matuszewski — Wiceprezes,

Jan Piłsudski — Wiceprezes,

Adam Piasecki — Sekretarz Generalny.

Kursa Doksztalające

dla Urzędników Administracji Komunalnej
(pod nadzorem Śląskiej Rady Wojewódzkiej)
L. dz. 12.

Kierownictwo kursów doksztalających dla urzędników komunalnych komunikuje niniejszem, że wpisy kandydatów na XI turnus kursów odbędą się dnia 26 września r. b. od godz. 16 — 18-ej w gmachu gimnazjum miejskiego w Katowicach, przy ulicy Jagiellońskiej.

Równocześnie Kierownictwo kursów zawiadamia, że zamierza w obecnym turnusie zorganizować osobny oddział o specjalnym programie nauki dla tych kandydatów, którzy w latach ubiegłych ukończyli kursy według jednolitego programu.

Katowice, dnia 19 września 1933 r.

Kierownik kursów:

Dr. Wierzbiański.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Robót Publicznych
Nr. R. P. 326h/4.

Ogłoszenie

Celem ustalenia wysokości odszkodowania za niżej podane, a wywłaszczyć się mające pod budowę linii kolejowej Chorzów — Szarlej grunty, zarządzam na podstawie § 25 ustawy o wywłaszczeniu nieruchomości z dnia 11/Vl. 1874 r. (Zb. U. R. str. 221) komisijną rozprawę na dzień 30 września 1933 r. o godz. 10.30, z punktem zbornym dla członków komisji na stacji kolejowej w Wielkiej Dąbrowce i wzywam wszystkich zainteresowanych w przedmiotowej sprawie do strzeżenia swych praw na wyznaczonym wyżej terminie z tem, że w razie niezjawienia się na rozprawę ustali się bez ich współdziałania wysokość odszkodowania i zarządzi się wypłatę względnie złożenie do depozytu sądowego odnośnej należności.

L. p.	Właściciel nazwisko, imię i miejscowość zamieszkania	Oznaczenie gruntu				rodzaj uprawy	Obszar ulegający wywłaszczeniu		
		Gmina obręb	karta (lwh)	Nr. mapy	Nr. parceli		ha	ar	m2
1.	Koryciarz z d. Joško Marta, Joško Agnieszka, Joško Brygida, mał. Joško Antoni, mał. Joško Roman wszyscy w Wielkiej Dąbrowce zamieszkałi	Wielka Dąbrowka	I.48	2	950/46	rola	—	11	22
2.	Gmina Miejska Bytom (Stadtgemeinde Beuthen O.S.)	Michałkowice Wielka Dąbrowka	VIII. 303	2	1043/1	droga	—	6	08
3.	jak pod poz. 2.	Wielka Dąbrowka	XXXIV 1297		447/87 890/165		— —	— 1	62 26

(—) **Dr. Małodobry Stanisław**
Komisarz do wywłaszczeń.

Obwieszczenie

Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 12 lipca 1933 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 17 marca 1933 r. o zmianie ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 36, poz. 299) ogłaszam jednolity tekst ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 46, poz. 458) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych do niej przez rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 645) i wymienioną wyżej ustawę z dnia 17 marca 1933 r., z uwzględnieniem

obwieszczenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 9 października 1928 r. o sprostowaniu błędów (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 837) i ze zmianą numeracji artykułów.

Kierownik Minister spraw wojskowych:

Fabrycy

Załącznik do obwieszczenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 12 lipca 1933 r. (poz. 45).

U s t a w a

z dnia 23 maja 1924 r.

o powszechnym obowiązku wojskowym.

R o z d z i a ł I

Postanowienia wstępne.

Art. 1.

Wojsko narodowe, siła zbrojna Państwa, będące ochroną i ostoją niepodległości i wolności Rze-

czypospolitej, po wsze czasy podlegać będą opiece Narodu.

Rozdział II.

Przepisy ogólne o powszechnym obowiązku wojskowym.

Art. 2.

Każdy obywatel płci męskiej podlega powszechnemu obowiązkowi wojskowemu i powinien spełnić go osobiście.

Art. 3.

Powszechny obowiązek wojskowy obejmuje:

1. obowiązek zgłoszenia się do rejestru poborowych i obowiązek stawienia się do poboru;
 2. w wypadkach i terminach ustawą przepisanych, obowiązek służby czynnej, służby w rezerwie i w pospolitem ruszeniu;
 3. obowiązek meldowania się.
- Postanowienia punktów 2) i 3) nie dotyczą wojskowych zawodowych

Art. 4.

Czas trwania służby wojskowej, o ile ustawa niniejsza nie postanawia inaczej, jest następujący:

1. w służbie czynnej:
 - a) we wszystkich rodzajach służby wojskowej prócz kawalerji, artylerji konnej i marynarki wojennej — 2 lata,
 - b) w kawalerji i artylerji konnej — 2 lata i 1 miesiąc,
 - c) w marynarce wojennej — 2 lata i 3 miesiące;
2. w rezerwie — do końca tego roku kalendarzowego, w którym szeregowy rezerwy kończy 40 lat życia, zaś oficer rezerwy — 50 lat życia;
3. w pospolitem ruszeniu — do końca tego roku kalendarzowego, w którym zaliczony do pospolitego ruszenia kończy 50 lat życia, zaś oficer pospolitego ruszenia 60 lat życia.

Art. 5.

Względem osób, obowiązanych do służby wojskowej, które wykazały się czynnym udziałem w pracy przysposobienia wojskowego, będą stosowne ulgi w wykonywaniu obowiązku służby wojskowej. Zakres tych ulg do czasu ustawowego unormowania tej sprawy będzie uregulowany rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 6.

Wiek poborowy rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku, w którym podlegający powszechnemu obowiązkowi wojskowemu kończy 21 lat życia i trwa do końca tego roku kalendarzowego, w którym kończy on 23 lat życia.

W razie wybuchu wojny wiek poborowy rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku kalendarzowego, w którym podlegający powszechnemu obowiązkowi wojskowemu kończy 19 lat życia.

Urodzeni w tym samym roku kalendarzowym stanowią jeden rocznik, oznaczony według roku ich urodzenia.

Art. 7.

Cudzoziemcy, którzy w okresie życia, ustalonym dla wieku poborowego, lub przed tym okresem uzyskali obywatelstwo polskie, zaliczeni będą do rocznika, odpowiadającego rokowi urodzenia i powinni zadość uczynić powszechnemu obowiązkowi wojskowemu.

Jeżeli osoby te uzyskały obywatelstwo polskie po wyjściu z lat, ustalonych dla wieku poborowe-

go, jednak przed ukończeniem 38 lat życia, mają obowiązek stawienia się raz jeden do poboru w najbliższym terminie urzędowania komisji poborowej, poczem, o ile zostaną uznane za zdolnych do służby wojskowej, odbędą czynną służbę wojskową, względnie zostaną zaliczone do służby w pospolitem ruszeniu.

Odbyta poprzednio służba wojskowa w innym państwie, z zastrzeżeniem zasady wzajemności, liczy się jako służba czynna.

Cudzoziemcy, którzy stali się obywatelami polskimi po ukończeniu 38 lat życia, jednak przed 31 grudnia tego roku kalendarzowego, w którym kończą 50 lat życia, mają obowiązek stawienia się raz jeden do poboru w najbliższym terminie urzędowania komisji poborowej, poczem zostaną zaliczeni do pospolitego ruszenia, względnie zupełnie zwolnieni od obowiązku służby wojskowej.

Cudzoziemcy, którzy stali się obywatelami polskimi po ukończeniu 50 lat życia, a posiadający stopień oficerski po ukończeniu 60 lat życia, nie podlegają obowiązkowi służby wojskowej.

Art. 8.

Osoby, które przebywają na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, o ile nie udowodnią, że są obywatelami państwa obcego, podlegają powszechnemu obowiązkowi wojskowemu stosownie do przepisów niniejszej ustawy.

Spełnienie powyższych obowiązków przez te osoby nie powoduje samo przez się nabycia przez nie obywatelstwa polskiego.

Te jednakże z pomiędzy powyższych osób, które odbyły służbę czynną na zasadzie przepisów art. 4 pkt. 1, art. 83 względnie art. 85 niniejszej ustawy przez okres co najmniej 50-ciu miesięcy otrzymać powinny na swą prośbę obywatelstwo polskie w drodze nadania, chociażby nie uczyniły zadość warunkom przewidzianym w art. 8 pkt. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 44).

Przed wydaniem orzeczenia o nadaniu obywatelstwa władze nadające je powinny porozumieć się z właściwymi władzami wojskowymi.

Art. 9.

Od czynnej służby, w rezerwie i pospolitem ruszeniu wykluczone są z mocy samego prawa, osoby skazane prawomocnym wyrokiem sądowym na karę więzienia na czas powyżej 3 lat, oraz osoby, co do których sąd prawomocnie zarządził umieszczenie w zakładzie dla niepoprawnych.

Wykluczenie trwa przez okres lat 10, licząc od dnia odcierpienia, przedawnienia lub darowania kary. W razie warunkowego zwolnienia, okres powyższy liczy się od dnia zwolnienia, o ile nie nastąpiło jego odwołanie.

Jeżeli skazany umieszczony został w zakładzie dla niepoprawnych, okres wykluczenia nie kończy się przed zwolnieniem z zakładu.

W innych przypadkach sądowego skazania na karę pozbawienia wolności na czas powyżej 3 miesięcy za przestępstwo, popełnione z niskich pobudek, za zbrodnię stanu, za przestępstwo przeciw interesom zewnętrznym Państwa i stosunkom międzynarodowym, albo za jedno z przestępstw, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o karach za szpiegostwo i niektóre inne przestępstwa przeciw Państwu (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 160) w brzmieniu art. 5 § 2 p. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczy-

